

นสพ.จำหน่ายมากที่สุดของประเทศ
ไทยรัฐ

ปีที่ 51 ฉบับที่ 15443 วันพุธที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ.2543 ราคา 8.00 บาท

นบ.พัฒนาราชการยึดบริหารคนคู่ขนาน

✓ นายชัยยัม สรินทร์ ประธานชมรมพนักงานราชการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (นบ.) เผยถึงจุดยืนของชมรมฯ เกี่ยวกับการที่ มข. จะเปลี่ยนไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวนั้นพนักงานยังคงพอใจในสถานภาพของตนเองและความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น จึงอยากให้มหาวิทยาลัยกำหนดจัดให้มีระบบคู่ขนาน โดยมีระยะเวลาให้ตัดสินใจ 5-8 ปี ทั้งนี้เพื่อความเป็นธรรมและพิสูจน์การทำงานระบบใหม่ด้วย ส่วนการยกร่าง พ.ร.บ. ควรให้มีตัวแทนของสภาข้าราชการและลูกจ้างหรือบุคคลที่กลุ่มลูกจ้างเห็นชอบเข้า

ไปมีส่วนร่วมด้วย เพราะที่ผ่านมาไม่มีโอกาสเลย อย่างไรก็ตาม ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวบางคนมีความรู้ความสามารถสูง หลายคนไม่มีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงาน บางคนทำงานมากกว่า 20 ปี ยังไม่มีโอกาสได้บรรจุเลย หรือบางคนจบการศึกษาจากสถาบันเดียวกับอาจารย์ ข้าราชการบางคนด้วยซ้ำ แต่ด้วยข้อจำกัดในสายงาน กฎระเบียบที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ไม่สามารถอยู่ในจุดที่เหมาะสม ชมรมฯ จึงเพียงแต่ขอโอกาสว่าหากมหาวิทยาลัยออกนอกกรอบแล้ว น่าจะเปิดช่องให้กลุ่มลูกจ้างเหล่านั้นได้เลือกไปอยู่ในจุดที่ตรงตามความรู้ความสามารถทัดเทียมกับอาจารย์ ข้าราชการ ซึ่งนอกจากจะกระตุ้นให้กลุ่มลูกจ้างมีความมั่นใจในระบบใหม่แล้วยังจะทำให้ มข. ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงตามสายงาน

ด้าน รศ.รังสรรค์ เนียมสนิท เลขานุการสำนักงานอำนวยการเพื่อ นำ มข. ไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ส.อมก.) เผยถึงกรณีชมรมพนักงานข้าราชการ สภาข้าราชการและลูกจ้าง มข. ขอให้ มข. ยกเว้นเพื่อเปิดโอกาสในการเลือกสถานภาพว่า แนวคิดนี้ มข. เห็นด้วยมาโดยตลอด และคณะกรรมการอำนวยการก็เห็นชอบหลังจาก พ.ร.บ. มข. มหาวิทยาลัยผ่านความเห็นชอบแล้ว ก็จะกำหนดระยะเวลาช่วงให้อาจารย์ ข้าราชการและลูกจ้างได้มีสิทธิเลือก เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดแล้วผู้ที่ไม่ประสงค์จะปรับเปลี่ยนก็ยังคงสามารถรับราชการต่อไปจนเกษียณอายุราชการได้ การกำหนดระยะเวลาจะทำให้เราสามารถวางแผนงบประมาณและการทำงานได้ โดยเฉพาะพนักงานกับราชการฐานเงินเดือนไม่เท่ากัน แต่เมื่อมหาวิทยาลัยออกสู่ระบบใหม่ต้องมีสิทธิพิเศษในการพิจารณา กลุ่มลูกจ้างเหล่านี้ สำหรับการมีตัวแทนจากกลุ่มลูกจ้างเข้าไปมีส่วนร่วมในการยกร่าง พ.ร.บ. นั้นก็เห็นด้วย เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม และการปรับระบบต้องคำนึงและให้โอกาสในการเลือกตัดสินใจ ซึ่งการปรับเปลี่ยนของมหาวิทยาลัยต้องเป็นระบบคู่ขนานแน่นอน ส่วนระยะเวลาหาก 2 ปี ยังคิดว่าตัดสินใจยังไม่ได้ก็อาจจะขยายไปอีกหน่อยคงไม่มีปัญหาอะไร.